

at anvendelsen af disse præparater er nødvendig. Socialministeren kan efter indstilling af sundhedsstyrelsen fastsætte, at sygekasserne skal yde $\frac{3}{4}$ af betalingen for andre lignende, livsvigtige præparater“.

Hertil er nu gjort en tilføjelse (som nyt nr. 5), hvorefter sygekasserne endvidere skal yde $\frac{3}{4}$ af betalingen for anden medicin, som lægen ordinerer, og som må anses for særlig betydningsfuld. Arbejds- og socialministeren fastsætter og offentliggør efter indstilling af sundhedsstyrelsen, hvilken medicin der skal henføres til denne gruppe“.

Om sygekassernes medicinydelse findes tillige i folkeforsikringslovens § 22, stk. 1, nr. 12, en bestemmelse, hvorefter sygekasserne ifølge bestemmelsens hidtidige formulering *kan*, men ikke skal påtage sig at yde „delvis betaling for medicin — ordineret af lægen —, der ikke omfattes af reglen i § 18, stk. 1, nr. 4. Til sådanne arter af medicin, som af socialministeren efter indstilling af sundhedsstyrelsen betegnes som særlig betydningsfulde, kan der ydes tilskud på indtil $\frac{3}{4}$ af udgiften. Til anden medicin kan tilskuddet ikke overstige $\frac{2}{3}$ af det tilskud, sygekassen yder til den særlig betydningsfulde medicin. Til frihandelsvarer kan der i det omfang, socialministeren efter indstilling af sundhedsstyrelsen træffer bestemmelser derom, overhovedet ikke ydes tilskud . . .“.

Denne bestemmelse har nu fået en ændret affattelse, hvorefter sygekasserne kun har adgang til ved visse sygdomstilstande at betale $\frac{3}{4}$ af udgiften til visse arter af medicin, som lægen ordinerer, og som ikke omfattes af § 18, stk. 1, nr. 4)–5). De nærmere regler om, hvilke sygdomstilstande og hvilke arter af medicin der omfattes af denne bestemmelse, fastsættes og offentliggøres af arbejds- og socialministeren efter indstilling af sundhedsstyrelsen“.

Loven trådte i kraft 1. juli 1951.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *arbejds- og socialministeren* bl. a.:

„Det foreliggende lovforslag indebærer dels en *begrænsning* og dels en *udvidelse* af sygekassernes medicinydelse. Området for den medicin, hvortil der kan ydes tilskud, begrænses, men samtidig bliver alle kasser pligtige til at yde tilskud.